

har sagt). Solde de da altsaa endnu paa Parlamentarismen? Men hvorledes forenes da dermed, at de ikke med mig fastholde deres Modstand mod Regjeringen, fastholde dette Program: Modstand mod det Ministerium, der ifølge vore egne Beslutninger og Erklæring have brudt Grundloven gjentagne Gange. Se, der har jeg mine Modstandere! Det er Ministeriet og dets Tilhængere, og for saavidt man bestræber sig for at sætte dette paa lovlig Grund, for saavidt er ogsaa mine hidtil værende Meningsfæller paa dette Punkt mine Modstandere.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch) har begjæret Ordet for 3die Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold), giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Holch: Jeg ønsker kun at gjøre ganske faa Bemærkninger, navnlig lige overfor det ærede Medlem fra Søbjerg (Bluhme). Angaaende det Spørgsmaal: at forhandle, med sine Modstandere underhaanden vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg forresten meget vel kan tænke mig, at Situationen kan være saa betydningsfuld og saa vigtig, at et enkelt Medlem, uanset Partidisciplinen, kunde give sig til at underhandle med Modstanderne, hvis han virkelig troede, at han derigjennem kunde sætte Noget igjennem, og han vilde staa angerløs, naar det viste sig, at han kunde sætte Noget igjennem. Dette siger jeg ganske i sin Almindelighed. Forøvrigt skal jeg kun sige til det ærede Medlem, at navnlig jeg selv føler mig i den Grad disciplineret, at det aldrig kunde falde mig ind, men noget ganske Andet er, at Folk, som et Parti nu en Gang har sat i Epidisen til i Almindelighed at lede og føre deres Politik, give sig til at samtale med Modpartiet for at høre deres Mening og de Vilkaar, under hvilke der kan være Tale om at drive Underhandlinger, og derefter give deres Parti fornøden Meddelelse, det anser jeg for noget ganske Selvfølgelig, at det maa kunne gjøres. Til den ærede Ordfører for Flertallet skal jeg angaaende det specielle provisoriske Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket han rettede sit Svar til mig, sige, at der ikke er saa grumme stor Forskiel paa hans og min Opfattelse. Jeg vil ganske vist ikke med ham stemme f. Ex. mod Straamandsprovisoriet, thi min Opfattelse er den, at et nyttigt og godt Liv skal man overhovedet ikke tilintetgjøre, men jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem kan stemme

mod det, og jeg vedkjender mig, at jeg ikke vil være med til at stille den Fordring, selv om den kunde gennemføres, at Modpartiet overhovedet skal indlade sig paa en formel Godkjendelse af Provisorierne. Jeg tror, at det er en saa stor Fordring, at man ikke kunde vente den gennemført. Naar det ærede Medlem saa vil have Straamandsinstitutionen til fri Behandling bagefter, saa er der blot denne lille Nuance mellem hans og min Opfattelse, at jeg vilde anse det for hensigtsmæssigt, om der ved Siden laa den lille Afstale, at Forbudet mod Straamandsinstitutionen kunde vente sig et nyt Liv, naar den saaledes i den provisoriske Skikkelse var kommen ud af Verden, thi saa kunde jeg gjøre mig Haab om, at dette gavnlige Forbud kunde blive bevaret. I modsat Fald vilde det være mere usikkert, hvorledes dens Skjæbne vilde blive, og det vilde være mig ubehageligt.

Holstein-Ledreborg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgsbro): Under Forudsætning af Thingets Samtykke — har det ærede Medlem Ordet.

Holstein-Ledreborg: Jeg vilde anse det for meget uhenigtsmæssigt, om man gjorde noget Saadant som at forkaste en Lov efter i Forveien at have truffet den Afstale, at den skulde leve op igjen. (Holch: Ikke den!) Ja, ja, saa en anden, der lignede den, dens Broder (Afskydelse af Holch). Formanden ringer). Jeg vil kortelig sige, at jeg anser denne Vej for i høi Grad uhenigtsmæssig. Jeg tror, at vi kunne bedst ud af det ved at ordne det paa den sædvanlige simple Maade ved Afstemning her i Salen, og saa lade Sagen gaa sin jævne, parlamentariske Gang.

Holch: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgsbro): Under Forudsætning af Thingets Samtykke skal jeg atter give det ærede Medlem Ordet.

Holch: Jeg maa dog dertil bemærke, at dette med at lade Sagen gaa sin jævne, sindige Gang heri Salen har, som det allerede har viist sig under den tidligere Diskussion, sine Uanskeligheder. Den ærede Finanzminister erklærede, at det var Noget, han ikke kunde indlade sig paa: At lægge Kortene paa Bordet, et æret Medlem fandt, at det var ikke rigtigt, men jeg tror, at